

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: שרה	שם משפחה: חורי
--------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: סוסי		בלועזית Sussi
שם פרטי איתו נולדתי: שרה	בלועזית Sarah	מין: נקבה שנת לידה: 1940
עיר לידה: ג'רבה	בלועזית Djerba	ארץ לידה: טוניס
שם פרטי ושם משפחה של האב: עמוס סוסי	שם פרטי ושם נעורים של האם: מיזיאנה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: חרה זרירה (שכונה בג'רבה)	בלועזית Djerba	ארץ המגורים: טוניס
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: חרה זרירה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1949
		במידה ועלית באנייה, ציין את שמה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה ועד לחייך בארץ:

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי כל כך קטנה שאני לא זוכרת כלום. רק מסיפורים שסיפרו לי וזה לא הרבה. היה לנו בית רגיל ומלא בכל טוב. אימא הייתה עקרת בית ואבא היה רב, שוחט, ועובד בסוכנות- מעלה אנשים לארץ ישראל. את החגים חגגנו כרגיל כמו כל היהודים ואכלנו את אותם מאכלים שאנחנו אוכלים היום.

בזמן המלחמה היו לנו יותר התנצחויות עם הערבים ולא עם הגרמנים. אבל היינו שומעים את המטוסים והפיצוצים. כשהגרמנים הגיעו הם היו בוזזים הכול מבתים ועד בתי כנסת. רוצים זהב. מגרשים אותנו מהבתים והורסים כל מה שיש. כשהיינו חוזרים לבית היינו רואים שיש שם חורבן. כל פעם היינו מסתתרים במקום אחר.

כשהודיעו שהסתיימה המלחמה היה בלבול. מה לעשות ואיך לעלות לארץ. הלכתי לאן שהורי הובילו אותי. יום אחד אבי החליט שמספיק, צריך לעלות ארצה. בגלל שעבד בסוכנות הוא ידע למי לפנות. עלינו לארץ באונייה שאני לא זוכרת את שמה. בארץ הקמתי משפחה למופת. משפחה צנועה וקטנה. המסר הכי חשוב שאני רוצה להעביר לדור הצעיר הוא שצריך לשמור על המדינה שלנו. אין לנו מדינה אחרת.

ראיון: אופיר אשכנזי, צפת, נובמבר 2013